

Griša Koritnik

Na planine ...

Na planine, na deželo,
kjer je mir in vedro čelo,
kjer pastirček poje,
oriska pod nebo,
in ovčice spoje
šteje, kliče, vrača:
»Belka, dimka — ho!«

Krasne so planine,
polne rož, vonjave,
zraka in jasnine,
smeha in zabave.
Zarja nad gorami,
trava pod nogó,
sladka paša mami:
Belka, dimka — ho!

Moško sredi tropa,
kakor kralj med čredo,
krepki oven stopa,
tehtno ima besedo:

»Na planini naši
naj takole bo —
mir in red na paši,
belka, dimka — ho!«

Marija Brenčič

Anica lovi sonček

Anica naša pa sonček lovi:
vsega zajela bo v drobne dlani —
no, če ne vsega, en droben vsaj trak ...
Le kar pripravi se, sonček junak!

Žarke si v izbico našo poslal —
vem: rad zvečer bi jih k sebi pozval.
Anica naša vlovila jih bo,
skrila globoko jih v srce mladó.

Kadar vso zemljo objemal bo mrak,
v dušah počival nemir bo težak,
Anica sončka podarila bo,
da nam pri srcih ne bo več hudo ...